

Slovinské předsednictví Evropské unie, 2008

7. evropské setkání lidí žijících v chudobě

Brusel, 16. - 17. května 2008

4 pilíře v boji proti chudobě

Obsah

Úvod

- paní Vesna Leskošek, Fakulta sociální práce, Univerzita Lublaň, Slovinsko
- vytvoření rámcových podmínek pro 7. setkání

Poznámka ze slovinského předsednictví EU k Radě

Evropská setkání - proces, který jde kupředu

Zahájení

- paní Marjeta COTMAN, *ministryně práce, rodiny a sociálních věcí, Slovinsko*
- pan Jérôme VIGNON, *ředitel, Ředitelství sociální ochrany a sociálního začleňování, Evropská komise*
- pan Jean-Marc DELIZEE, *Státní tajemník pro boj proti chudobě, Belgie*
- paní Salomé MBUGUA, *delegátka 6. evropské setkání lidí žijících v chudobě – 2007*

Workshopy (témata)

- sociální služby
- služby obecného zájmu
- bydlení
- minimální příjem

Zpráva z workshopů – komentáře – debata

Závěrečné sezení

- pan Vladimír Špidla, evropský komisař pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti
- paní Romana Tomc, státní tajemnice, ministryně práce, rodiny a sociálních věcí, Slovinsko.
- pan Martin Hirsch, francouzský komisař pro aktivní solidaritu v boji proti chudobě
- pan Marián Hošek, náměstek ministra pro sociální služby, veřejnou správu a sociálně-právní ochranu
- pan Ludo Horemans, prezident EAPN

Představení

Pozadí

Evropská setkání lidí žijících v chudobě byla zahájena v Belgii v roce 2001 a stala se součástí jednání Evropské unie od roku 2003.

Lidé žijící v chudobě se sešli v termínu 16. - 17. května 2008 v Bruselu posedmé. Bylo zde 124 delegátů – lidé žijících v chudobě a sociálním vyloučení – celkem z 26 zemí, a rovněž 90 hostů z ministerstev jednotlivých zemí, EU institucí, zástupci nevládních organizací, akademici a zástupci odborů.

Slovinské předsednictví vyslovalo myšlenku, že by se toto setkání mělo soustředit na čtyři témata - sociální služby, služby obecného zájmu, bydlení a minimální příjem, což jsou čtyři základní pilíře v boji proti chudobě, které jsou vzájemně propojeny jako dětská skládačka.

Delegáti připravili sedmé setkání tak, že se ptají stejné tři otázky ohledně každého z těchto čtyř témat (sociální služby, služby obecného zájmu, bydlení a minimální příjem):

- Co funguje?
- Co nefunguje?
- Jak se mohou věci zlepšit?

Po valném zasedání, kde se řízení zahájilo, se delegáti rozdělili do sedmi seminářů, kde byly jako základ diskuze a výměny informací použity jejich národní přípravné podklady. Semináře byly ukončeny zprávou nabízející doporučení, která byla poté prezentována na valném zasedání. Návrhy, které vzešly z tohoto cíleně zaměřeného semináře byly komentovány a diskutovány.

Tato zpráva nejdříve shrnuje hlavní zprávy od delegátů na schůzi, pak výsledky z předchozího zasedání, po kterém následuje vystoupení na zahajovacím zasedání, přehled seminářů s výtahy z národních přípravných podkladů, návrhy a doporučení, připomínky a diskuse, a nakonec závěrečné projevy.

Rámcový přehled 7. setkání

Paní Vesna Leskošek (členka 7. setkání), Fakulta sociální práce, Univerzita Lublaň, Slovinsko – přivítala účastníky a uvedla rámeček setkání tím, že shrnula klíčová čtyři témata.

Sociální služby jsou poskytovány tak, jak stanoví vláda na národní nebo regionální úrovni. Politika buď umožňuje nebo naopak brání přístupu ke službám a programům. Velmi důležitá je v tomto směru fyzická dostupnost, např. otázka veřejné dopravy, blízkosti služeb, stavební konstrukce překážek, atd.

Důležitým faktorem je sociální dostupnost ve vztahu k různým skupinám uživatelů. Dalším důležitým aspektem z hlediska přístupnosti je řada byrokratických překážek, které brání poskytování služeb. Byrokratické překážky často odrážejí strategii vedoucí ke snižování sociálních práv.

Dalším faktorem je to, jak se s těmito lidmi zachází: jsou považováni za sociální problém, stigmatizováni jako neaktivní, neinteligentní, neschopní se zaopatřit sami a vyhýbající se odpovědnosti? Pokoušejí se sociální služby odstranit bariéry, tak, aby jim bylo umožněno lepší začlenění do společnosti, jednájí s uživateli s respektem a podporují jejich důstojnost?

Sociální služby mohou být také privatizovány, což často znamená, že nejsou dostupné každému za stejných podmínek a často pokládají za přednější dosahování zisku než lidskou důstojnost.

Minimální příjem je jedním z hlavních pilířů v boji proti chudobě, jeden z těch, který stanovuje standardy pro důstojný život. Z tohoto důvodu, je zde široká diskuse o tom, co je důstojný život, a to, jak může být zajištěn. Nároky na sociální dávky (výhody) byly vyhrány bojem pracujících, a tak musí být rozdělovány řádně. Lidé, kteří nemohou, nebo již dále nezvládají zabezpečit své živobytí, mají nárok na využití těchto sociálních práv. Toto je často přehlíženo a je to obvykle se opakující fráze, že lidé se stávají závislí na dávkách a ztrácejí tak motivaci hledat si práci. Takové debaty mohou vyústit ve snahu, aby byly zrušeny nebo sníženy prostředky s cílem zvýšit tlak na lidi k hledání práce. Ale zkušenost ukazuje, že snížení dávek pouze navyšuje míru chudoby namísto zvýšení zaměstnanosti. Kulturní a ekonomický pokrok zvyšuje standard důstojného života, ke kterému je každý oprávněn, nezávisle na tom, zda jej bylo dosaženo prací či nikoliv. Lidé si život v chudobě nevolí. Příčiny chudoby je třeba hledat v strukturálních charakteristikách, které jsou formovány politikou. Proto má stát povinnost vzít zodpovědnost za to, aby měli lidé zajištěnou přiměřeně důstojnou existenci. Začlenění minimálního příjmu je pro toto zajištění efektivní nástroj. Rovněž je třeba zdůraznit, že rostoucí skupiny lidí jako imigranti, imigranti bez dokladů, bezdomovci a další osoby bez řádné dokumentace jsou vylučováni z přístupu k sociálním službám.

Bydlení není jen záležitost poskytnutí lidem střechy nad hlavou, ale poskytnutí domova, který zaručuje bezpečnost a stálost. Domov nabízí soukromý prostor, v kterém je podporována důstojnost, kde dochází ke znovunabytí sil, odpočinku, kde je možné trávit volný čas, podporovat sociální vazby a uchovávat vzpomínky díky domácímu prostředí. To vše přispívá k bezpečnosti a pomáhá nemyslet neustále jen na starosti s otázkami týkajícími se holé existence. Mít vodu, elektřinu a topení k dispozici umožňuje člověku, aby mohl věnovat svůj čas a energii jiným věcem. Bez těchto nezbytností se přemýšlení o těchto základních otázkách přežití stává neustálým koloběhem: jak se umýt, kde přespát, kde si nechávat své osobní věci, kde načerpat energii ke zvládnutí dalšího dne. Politika bydlení je proto jedním ze základních klíčů ke snižování chudoby, neboť nám umožňuje vynakládat energii na jiné věci než je jen sehnání jídla, místa na přespání, atd. Mít dům nám umožňuje přemýšlet o tom, jak si najít práci, vzdělání, jak získat dovednosti atd. Léta zkušeností ukázaly, že trh s bydlením jako takový neposkytuje důstojné bydlení lidem žijícím v chudobě či velmi blízko ní. Státy by měly zařadit bytovou politiku v uvědomění si významu 'doma' v každém životě člověka. Státy se musí ptát samy sebe, jak vypadá slušné bydlení, které je poskytováno lidem, kteří žijí v dané zemi.

Jak je zřejmé z dotazníků ze seminářů, služby obecného zájmu jsou také v jistém rozsahu schovaný pilíř chudoby, schovaný proto, že jejich účinek není tak zjevný, ani nestojí v popředí zájmu a důležitosti. Důvodem, proč si jejich důležitost málokdo uvědomuje je, že nedostatek elektrické energie a vody se často omezuje pouze na skupiny lidí žijících na venkově a na okraji městských okresů, jejichž velký problém je nedostatek prostor k bydlení a infrastruktury. Nedávno se tento problém také objevil v obytných oblastech obývaných přistěhovalci, staršími lidmi, Romy, bezdomovci a jinými vyloučenými skupinami. Služby obecného zájmu zahrnují přístup k autobusům a tramvajím, které jsou, v době flexibilního zaměstnání, nezbytné pro nalezení a udržení si zaměstnání. Velmi málo lidí může doufat, že si najde práci v místě svého bydliště a rostoucí počet lidí musí dojíždět několik hodin denně, aby se dostali do práce. Také žijeme v době, kdy mají obchody tendenci sdružovat se do

nákupních center, která se nacházejí velmi často mimo dosah obytných oblastí: hromadná doprava je tedy nezbytná pro lidi žijící v centrech nebo vzdálených čtvrtích. Dokonce je možná ještě důležitější pro ty, kteří bydlí na venkově, neboť tito lidé mají problémy v přístupu ke službám, jako je zdravotnictví a školství.

O všech těchto tématech je třeba hojně diskutovat. Minulá setkání ukázala, že nemůžeme očekávat dosažení výsledků a změn ihned. Je však důležité, aby byl veden dialog mezi lidmi žijícími v chudobě a vládními zástupci, kteří plánují politiku ke snižování nerovností. Jsem přesvědčena, že toto setkání pomůže tohoto cíle dosáhnout.

Poznámka Slovinského předsednictví EU k Radě /Luxemburg, 9. a 10. června 2008

Slovinské vedení s podporou Evropské komise, belgická vláda a Evropská síť proti chudobě (EAPN), organizovala v Bruselu ve dnech 16. a 17. května 2008 sedmé evropské setkání lidí, žijících v chudobě.

Bylo zde 124 delegátů – lidé žijících v chudobě a sociálním vyloučení – celkem z 26 zemí, a rovněž 90 hostů z ministerstev jednotlivých zemí, EU institucí, zástupci nevládních organizací, akademici a zástupci odborů.

Tento rok se setkání zaměřilo na čtyři pilíře v boji proti chudobě: sociální služby, služby obecného zájmu, bydlení a minimální příjem. Následující body jsou klíčové zprávy a doporučení, která delegáti zdůrazňovali na tomto sedmém setkání.

Služby obecného zájmu, které jsou přístupné a cenově dostupné, jsou nezbytné pro důstojný život a pro respektování základních práv. Mnoho delegátů vyjádřilo narůstající obtíže s přístupem k takovým službám. Jako příklad byl uveden nedostatek energií. Jako klíčový problém byly vyjádřeny obavy z dopadu rostoucích cen energií a dalších veřejných služeb na lidi s nízkými příjmy. Delegáti mluvili o tom, že je nepřípustné, aby lidé byli nuceni volit mezi jídlem a topením. Klíčová doporučení od delegátů zahrnují následující:

- Cenově dostupný přístup k energetice a dalším základním službám musí být garantován jako základní právo.
- Členské státy by měly zaručit cenově dostupný přístup k základním službám pro všechny osoby prostřednictvím takových opatření, jako jsou regulované ceny, zaručený přístup k minimálnímu balíku služeb, zákaz vypnutí dodávky energie, atd.
- Navrhovaná Evropská charta o právech Spotřebitelů musí zahrnovat i sociální standardy a musí být právně závazná.
- Charta má být nástrojem k ochraně spotřebitele.
- Tzv. energetická chudoba musí být uznána jako jeden z klíčových problémů, o nichž musí EU přijmout jednotná a neodkladná opatření, zejména s ohledem na zvyšující se ceny energií.
- To by mělo zahrnovat opatření na přiměřenou tvorbu cen a zvýšení energetické účinnosti. To vše by mělo být spojeno se zajištěním adekvátního minimálního příjmu.
- Srozumitelné a dostupné informace musí být dodány prostřednictvím kontaktních služeb, spíše než spoléháním se na elektronické prostředky, které jsou diskriminační pro ty, kteří mají nízké příjmy. Rovněž je tento osobní přístup nutný pro zajištění dostupné a nezávislé odborné rady a také k vyřizování stížností.
- Výsledný dopad liberalizace trhu, včetně dopadů směrnice o službách, musí být bezodkladně vyhodnocován, aby se posoudil jeho sociální dopad na ty, kteří zažívají chudobu a sociální vyloučení.
- Lidé žijící v chudobě se mají podílet na vývoji, realizaci a hodnocení politiky související se službami obecného zájmu, pokud má dojít k pravdivému posouzení, jak daleko tyto služby a současné fungování vnitřního trhu podporují sociální začleňování.

Sociální služby jsou základní služby, které podporují sociální začlenění lidí žijících v chudobě a které mají být přístupné, kvalitní a garantované pro všechny. Práva vnitřního trhu by neměly mít přednost před základními právy a nesmí kolidovat s povinností členských států organizovat přístupné sociální služby, které skutečně dodají potřebné svým místním komunitám. Právo na sociální pomoc je uznáno v evropské úmluvě o ochraně lidských práv a

základních svobod, ale toto právo je postupně stále více a více obtížné získat v důsledku diskriminačních kritérií, smluv a sankcí. Klíčová doporučení od delegátů zahrnují:

- Právo k přístupu ke kvalitním sociálním službám musí být zaručeno pro všechny
- Sociální služby musí být během celého života člověka (a jeho měnících se situací) cenově dostupné, kvalitní, návazné a musí reagovat na skutečné a vyvíjející se potřeby lidí žijících v chudobě a sociálním vyloučení .
- Každý má právo na rovné a důstojné zacházení a přístup k sociálním službám bez jakékoli diskriminace.
- Informace a rady musí být k dispozici pro každého člověka a to ve formě, která je přístupná pro lidi s nízkými příjmy, tj. prostřednictvím místních služeb.
- Přístup k cenově dostupné, kvalitní zdravotní péči a bydlení je naléhavě třeba zlepšit.
- Měly by být vytvořeny evropské instituce na sledování zdraví a chudoby.
- Nový přístup k rozvoji individuálních smluv mezi klienty a poskytovateli sociálních služeb vytváří mezi lidí žijícími v chudobě obavy. Musí být provedena opatření, která zajistí, aby tyto smlouvy nebyly diskriminační.
- Evropská unie by měla stanovit standardy kvality, aby se zajistilo, že členské státy budou garantovat cenově dostupný přístup ke kvalitním sociálním službám.
- Vlády jednotlivých zemí musí zaručit, že sociální služby budou efektivně poskytovat služby podle norem stanovených na úrovni EU.
- Sociální služby musí být koordinovány, poskytovány a hodnoceny na lokální úrovni.
- Mají-li být respektována lidská práva těch, kteří zažívají chudobu, musejí být zapojeni prostřednictvím účasti mechanismů na všech úrovních.
- Participativní modely rozvoje a provádění politiky musí být aktivně propagovány a podporováno prostřednictvím EU a národní prostředky financování.

Bydlení a ubytování je základní právo, které musí být uznáno EU. Delegáti zdůraznili, že bydlení je víc než jen čtyři zdi a že lidé potřebují dobré prostředí s dobrými službami, aby mohli žít důstojně. Byly zdůrazněny jisté problémy ve vztahu k bydlení a útočisti pro bezdomovce, lidi drogově závislé a lidi s mentálními zdravotními problémy. Byly také zdůrazněny příklady úspěšných projektů bydlení určených právě těmto skupinám - tyto projekty jsou vedeny nevládními organizacemi.

Delegáti byli velmi znepokojeni obtížemi, s nimiž se setkávají přistěhovalci v souvislosti s bydlením. Bylo také zmíněno, že lidé se zdravotním postižením mají speciální potřeby v bydlení, pokud mají mít zajištěno právo na nezávislé bydlení. Bylo však také poukázáno na to, že v mnoha členských státech jsou rostoucí náklady na bydlení, a tak výše příjmu způsobuje potíže při placení bydlení – tento problém se týká velké části společnosti. I když bylo uznáno, že bydlení je primárně v kompetenci členských států, bylo také zřejmé, že je třeba většího úsilí, aby se prostřednictvím spolupráce na úrovni EU řešily problémy v přístupu k bydlení.

Klíčová doporučení delegátů zahrnovala:

- Zapojení nevládních organizací a lidí, jichž se tyto problémy s bydlením týkají, je nezbytné pro řešení skutečných potřeb lidí bez domova a lidí s problémy s bydlením.
- Finanční podpora na posílení práv lidí, kteří zažívají bezdomovectví, aby hovořili sami za sebe a pomáhali nevládním organizacím reagovat na problémy s bydlením, je zásadní.
- Strategie a národní aktivizační plány týkající se bydlení a problému bezdomovců by měly být dále rozvíjeny.

- Bydlení a bezdomovectví by se měly stát hlavním zaměřením pro tématický rok v evropské strategii začleňování.
- Existence veřejného a sociálního bydlení je důležitou součástí úspěšné strategie, jejímž cílem je řešit problémy s bydlením.
- Evropské strukturální fondy by měly mít lepší přístup k cenově dostupným a udržitelným možnostem bydlení.
- Členské státy by měly stanovit procento z disponibilního příjmu, které by lidé měli platit za své bydlení.
- Daňová politika by měla odrazovat od opuštění domu a spekulací na trhu s bydlením.
- Zákaz diskriminace v přístupu k bydlení je zásadní a právní předpisy EU v této oblasti by měly být posíleny a jejich implementace přísně sledována.

Systémy minimálního příjmu musí být k dispozici ve všech členských státech EU, a považovány za správné. Je třeba vzít na vědomí, že důstojnost skutečně stojí peníze, stejně tak jako základní investice pro budoucnost naší společnosti.

Klíčová doporučení delegátů zahrnovala:

- Minimální příjem má být považován za dynamický nástroj, který lze snadno používat osobami v nouzi, aby tak změnil jejich životy.
- Minimální příjem je investice, která má zlepšit začlenění lidí, který potvrzuje, že práce není jediný způsob k začlenění.
- Účastníci trvají na tom, že pokrok je nutný, pokud jde o informace a přístup k zajištění minimálního příjmu. Správní řízení by mělo být jednodušší, transparentnější a více respektující důstojnost dotyčné osoby. (například tím, že vytváří pouze jedno místo k vyřizování žádosti - tím se člověk vyhne opakování své situace)
- Minimální příjem není jen o penězích, ale také o přístupu k lékařské péči, kultuře ... a o jiných zdrojích nezbytných pro důstojný život.
- Minimální příjem by měl být vázán na skutečné náklady na živobytí, s přihlédnutím k nárůstu cen, podle standardů jednotlivých zemí, a s odkazem na to, co lidé vědí, že skutečně potřebují. Sociální nevládní organizace mají zvláštní roli v usnadnění přístupu k definici tzv. spotřebního koše, který je nezbytný pro důstojný život.
- EU by měla být řídit uznání, že minimální příjem je aktivum a zdroje, spíše než jen jeden výdaj, a měla by se vyhnout stigmatizování minimálního příjmu jako 'pasivního opatření'.

Delegáti zdůraznili potřebu těchto čtyř pilířů, které mají být viditelné v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Dále zdůraznili, že je potřeba pracovat s médii a podat jim přesný obraz o tom, co vlastně je chudoba a zlomit negativní obrazy o 'lenoších, kteří nechtějí do práce'. Delegáti trvali na tom, že podpora účasti lidí, kteří zažívají chudobu je nezbytná k překonání těchto negativních stereotypů a uznání jejich inteligence a cenných zkušeností a jejich schopnosti přispívat ke konstruktivní návrhy.

Delegáti požadovali, aby byly vytvořeny nástroje hodnocení za účelem měření pokroku mezi jednotlivými setkáními. Zároveň upozornili na nutnost hodnocení dopadu současných EU strategií pro začleňování v rámci přípravy na rok 2010 EU proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Návrhy předsednictví

Předsednictví podporuje názor, že účast lidí, kteří zažívají chudobu, je nezbytně nutná, a vyzývá k většímu úsilí podpořit tuto účast.

Předsednictví vybízí členské státy, aby zvážily všechny zprávy a doporučení vyjádřené delegáty na 7. setkání a pokud je to vhodné, aby je zvážili ve svých národních akčních plánech 2008 - 2011 svých národních programů a reforem a také v návaznosti na aktivní začlenění.

Předsednictví vybízí komisi, aby vzala v úvahu dobré názory delegátů na 7. setkání ve své práci ve službách, v zásadách, které mají být vypracovány na aktivní začlenění navazující na Lisabonskou strategii a na otevřené metodě koordinace v oblasti sociální ochrany a sociálního začleňování, a v návrzích budoucí sociální agendy.

Předsednictví vyzývá všechny účastníky a hosty ze 7. setkání s cílem šířit výsledky a zkušenosti z tohoto 7. setkání tak široce, jak je možné, a vyvinout větší úsilí ukázat, jak výsledky ze schůze přispívají k výměně znalostí a zkušeností, rozvoji opatření na boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení na všech úrovních a neustálému vývoji politiky s cílem vymýtit chudobu a sociální vyloučení.

EVROPSKÁ SETKÁNÍ – PROCES, KTERÝ DÁL POKRAČUJE

Zasedání Evropské rady v Lisabonu (2000) se dohodlo na realizaci evropské strategie tak, aby "byl učiněn rozhodující krok na odstranění chudoby v Evropě do roku 2010", přičemž jedna z přijaté strategie - boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení - je klíčem ke kroku kupředu s tímto závazkem a musí zahrnovat všechny zúčastněné subjekty, včetně lidí, kteří zažívají chudobu.

Evropská setkání lidí, kteří zažívají chudobu upevňují v přístupu a jsou jasnou součástí v rámci tohoto procesu. Cyklus následných akcí a přípravky v současné době probíhají v každém členském státě.

Co můžeme odebrat z předchozích setkání?

2001 Belgická vláda vyjádřila své zkušenosti s účastí od roku 1994 a využila svého předsednictví Evropské unie k zahájení 1. Evropského setkání lidí, kteří zažívají chudobu. Toto setkání přezkoumávalo čtyři témata: **bydlení, zdraví, vzdělání a příjem**. Významným závěrem této první akce bylo, že lidé, kteří zažívají chudobu, mají vědomosti a znalosti potřebné k analyzování vyloučení a zaměřili se na zapojení do společnosti a na rozhodnutí, která ovlivňují jejich život.

2003 V roce 2002 belgická vláda navrhla 2. setkání - na podnět řeckého předsednictví. EAPN byl požádána, aby připravila toto setkání, ale bylo málo času na provedení přípravy řádných podkladů. Tématem byly „**dobré účastnické praktiky**“. Přípravy a workshopy vyústily **ve snahu vytvořit modely pro podílení se na procesech a požadavku od delegátů: lidé zažívající chudobu chtějí mluvit tváří v tvář s tvůrci politiky, která na ně má dopad.**

V odpovědi na tento požadavek požádalo řecké předsednictví červnovou radu pro evropská setkání, aby se tato aktivita stala **opakujícím se počinem** stejně jako sociální věci kulatého stolu.

2004 Zvolené téma v rámci irského předsednictví odráží požadavky, které vyšly z 2. setkání a zaměřilo se na dialog mezi lidmi, kteří žijí v podmínkách chudoby a politiků pod názvem **"Podílení se je dvouproutá cesta"**. V obrácení tradičních rolí, **se nyní vládní zástupci stali "hosty" lidí, kteří zažívají chudobu**, a připojili se tak přímo s delegáty v diskusi. Setkání bylo uzavřeno **otevřeným fórem mezi lidmi, kteří žijí v podmínkách chudoby tvůrci politiky**. DVD vyrobené při této události bude poskytovat nástroje pro rozsáhlé použití v rámci národních sítí EAPN, aby bylo možné vybudovat povědomí mezi národními a regionálními politiky a úředníky.

2005 Lucemburské předsednictví se rozhodlo prozkoumat **obraz a vnímání chudoby**. Větší důraz je kladen na mediální produkci - patchwork, obrazy a fotografie – to vše přinesli lidé potýkající se s chudobou. Tyto tvůrčí výrobky byly sesbírány v rámci výstavy uskutečněné u Liverpoolského kulatého stolu. Byl také publikován katalog. Lucemburské předsednictví ukázalo hloubku své účasti tím, že vytvořilo mocné poselství na červnovém zasedání ministrů, kde **vyzývá všechny země EU, aby uspořádaly stejný druh setkání**. Mnoho národních sítí EAPN postupně začalo vytvářet podobná setkání na národní nebo regionální úrovni.

2006 Přípravy v rámci rakouského předsednictví obsáhly všechny aspekty chudoby a sociálního vyloučení v okolí na téma **"Jak se vyrovnáváme s každodenním životem?"** Základ delegátů odhalil **proaktivitu a energii lidí, kteří zažívají chudobu**. Každá delegace z lidí, kteří zažívají chudobu připravila plakát a představila ji na plenárním zasedání: byl to nezapomenutelný okamžik z 5. Setkání. Plakáty byly shromážděny v rámci **výstavy** uskutečněné u Finského kulatého stolu v budově rady v dubnu 2007 a na prvním národním setkání lidí, kteří zažívají chudobu ve Velké Británii v červenci 2007. Z hodnocení 5. setkání vyplynula potřeba brát v potaz výsledky prvních pěti setkání.

2007 6. setkání, v rámci německého předsednictví, se rozhodlo poukázat na téma **"Posílení pokroku, navrhnutí dalších kroků"**. Bylo zde přítomno 130 delegátů z 27 zemí a 97 zástupců evropských a národních orgánů. Setkání proběhlo ve dnech 4. a 5. května v Bruselu. Delegáti a hosté dali setkání téma vizuální projevy skrze symbolické předměty. Bez bagatelizace na pokrok dosažený v sociální sféře delegáti zdůraznili, že cíl - vymýcení chudoby do roku 2010 - je nereálné, když existují jasné známky toho, že chudoba se šíří dál. Z 6. setkání jednoznačně vyplynulo, že participační procesy rozšiřují vyhlídky a pomáhají zvýšit realizovatelné **zmocnění**. Bylo rovněž zjištěno, že je více společných prací, které provádí sdružení a orgány veřejné správy a poptávky po probíhajícím dialogu na národní úrovni.